

En svensk linje

Nysvenska rörelsen är en iderörelse som verkar för ett radikalt omdanande av det svenska samhället.

* Vi utgår från kulturen som grundvärde och strävar efter en genomgripande kulturförnyelse, ett nytt kulturellt mönster, där teknik och ekonomi ställs i människans tjänst istället för att vara hennes herrar, där den positiva livsuppgiften, den skapande insatsen, genomsyrar utveckling samt där värden som ansvar, kvalitet och långsiktighet blir vägledande. Förstörandet av jordens livsmiljö måste brytas. Detta kräver en ny inställning till liv och samhälle.

*Vi är superpatrioter, och vi hämtar ur svensk historia lysande föredömen för unga generationer. Samtidigt respekterar vi alla andra nationer och deras rätt till en självständig framtid.

*I vårt samhällsbygge är det första steget den korporativa företagsreformen med det självägande företaget som mål. Istället för vinstjakt och monopolsträvan skall den positiva samhällsuppgiften vara central. I det andra steget ingår alla som verkar inom samma bransch i en korporation, ett offentligt organ, med fritt vald stämma och styrelse. Korporationen skall ta hand om branschens angelägenheter och överta sociala uppgifter från det allmänna. Den skall vara en sammanhållande kraft i en splittrad omgivning och bistå sina medlemmar både under och efter aktiv tjänst.

* På rikspolitikens område föreslår vi en folkvald statsminister samt att regering och riksdag tillsammans stiftar lag.

*Rörelsens grundsatsar är alltså **korporatismen, samnationalismen och den nya humanismen.**

Vår rörelse har sitt ursprung i den första nysvenska studentklubben, som bildades den 28 oktober 1930. – Redan från början markerade man skillnaden mellan nysvenska frihetskrav och likriktningstendenserna hos nationalsocialismens Tyskland och fascismens Italien.

Vår tidning Vägen framåt utkom under tiden 1932-1992.

Nysvenskarna gick samman med Sveriges Nationella Förbund 1937, och detta samarbete varade till 1941. På grundval av ett öppet brev, ställt till regeringen det senare året, var krävdes bland annat solidaritet med Finland och ett bättre förhållande till Tyskland, bildades Svensk

Opposition. I den gigantiska kraftmätningen under Andra världskriget markerade Vägen framåt Sveriges självständighet samtidigt som man uttryckte sympatier för axelmakterna. Vi citerar här Per Engdahl i hans politiska memoarer Fribytare i folkhemmet: *”När det allt tydligare började stå klart, hur kriget skulle sluta, försvann de kritiska synpunkterna mot Tyskland så gott som helt i Vägen Framåt. Folk som bläddrat på bibliotek i Vägen Framåt-inläggen från den tiden, har lagt märke till det och frågat varför. På de flesta andra håll var det precis tvärtom. Orsaken är emellertid mycket enkel. Vår inställning bottnade inte i politisk opportunist utan i övertygelse. Vi hade ställt oss avvisande mot diktaturen, mot rasmaterialismen och mot den rättstolkning som ledde till koncentrationsläger och likriktning. Men det som vi ansåg vara den nya tidens signum, folkgemenskapstanken, den nationella solidariteten, folkens samverkan i ett nytt Europa, hade vi ingen anledning att svika. I motgångens tid ville vi visa, att vi drev av en ärlig tro på våra idéer, och att denna ståndpunkt var oberoende av händelserna på världens krigsskådeplatser.”*

– Nysvenskarna insåg att ett nederlag för Tyskland skulle innebära slutet för Europas ställning som självständig kraft i världen.

Det blev ju så att den östra hälften av vår världsdel lades under våldets röda stigmanhöl och förblev ofri under 45 år, medan den västra hälftens länder blev filialer till amerikansk plutokrati.

Vid krigsslutet försvann de tyskorienterade och endast det Nysvenska kärngänget var kvar.

Rörelsen fortsatte en ideologisk förnyelse på den grund som hade lagts under tidigt trettiotal.

Arbetet avsatte under följande decennier en serie programskrifter, som antogs av riksstämman och som fortfarande gäller. Det senare är unikt i svenskt politiskt liv och förmodligen även i Europeiskt sammanhang.

Nysvenska representanter deltog i oktober 1950 i en sammankomst i Rom för Europeiska nationalister. Denna konferens antog som riktlinjer för det fortsatta arbetet ett programförslag i tio punkter, framlagt av Per Engdahl. I maj 1951 bildades i Malmö ett nätverk av Europeiska nationalister, med förbindelseställe i Malmö. Detta nätverk kom att kallas Malmörörelsen. Målet var och är ett förenat, alliansfritt, korporativt Europeiskt rike, fädernesländernas Europa.

Per Engdahl kvarstod som rörelsens ordförande fram till sin bortgång den 4 maj 1994. Efter hans frånfalle beslöt förbundsrådet att suspendera stadgarna såvitt avsåg riksordförande, riksstämma och kretsorganisation. Den del av stadgarna som därefter tillämpas gäller alltså ortsförbunden och förbundsrådet. Det är förbundsrådet som för närvarande leder arbetet. Rörelsen utger nättidskriften Nonkonform.

Vår hållning i några viktiga frågor kan illustreras med dessa slagord:

Mot feminismen – för familjen

Mot multietno – för nationen

Mot globalismen – för samnationalismen

Mot folkvandring – för nationell utveckling

Nationalister, i alla länder, förenen eder